

Є МАЛЬОК, БУДЕ Й РИБА

Ще у січні сесія селищної ради прийняла рішення виділити 5 тисяч гривень із вільних залишків бюджетних коштів загального фонду, які склалися на 1 січня 2006 року, на придбання малька товстолоба і білого амура для біологічної очистки річки Іква та водоймища. Як свідчить практика останніх років, у селищній раді не звикли відкладати справи у довгу шухляду, а намагаються якомога оперативніше втілювати у життя власні рішення. Відтак, можна констатувати, що січневє рішення про зарибнення річки і водойми мальком товстолоба і білого амура виконане. Причому, зробили це не задля галочки, а якісно і добротнo. Перш за все розчищено заплаву річки Іква у районі дамби, яку планували зарибнити. До речі, з часом там мають «функціонувати» і так звані ями, де риби зимуватимуть.

Однак, найголовніше відбулося у четвертий день травня: згідно із договором із ВАТ «Рівненська рибоводно-меліоративна станція», яка розташована у селі Берег Дубнівського району, партнери млинівчан доставили 300 кілограмів малька товстолоба і білого амура і все оте рибне царство відправили у вільне водне плавання.

За словами головного еколога району Володимира Бандури, на один кілограм ваги одна рибина товстолоба чи білого амура «перемеле» 10 кілограмів водної рослинності. Причому білий амур «спеціалізується» на рогозі, очереті, а товстолоб «перемелює» у власному шлунку зелені ниткоподібні водорості на кшталт ряски, жабуриння. Одне слово, риби зможуть забезпечити «комплексну» біологічну очистку річки і водойми.

Звісно, відтепер зона зарибнення потребує відповідної охорони від зухвалих набігів браконьєрів. Це питання також буде вирішене, тож при нагоді поінформую любителів «халявної» риби, що з порушниками панькатися не будуть, а каратимуть штрафами та іншими мірами адміністративного впливу. Втім, дехто може «потягнути» і на статтю кримінального кодексу...

Селищний голова Сергій Воробей сповнений рішучості щороку зарибнювати Ікву і водойму, тим паче, що у своїх намірах заручився підтримкою голови районної ради Володимира Кислюка. До речі, Володимир Олексійович, обтяжений службовими клопотами, знайшов «вікно» у розпорядку дня і на власні очі спостерігав за процесом зарибнення. Це й не дивно, адже проблеми довіклля йому близькі: лісове господарство, звідки прийшов на роботу у районну раду, і рибно-водна стихія – два крила екологічного благополуччя ріднокраю...

Віталій ТАРАСЮК.